

Läkaren som vägrar låta sig tystas

Av Erik Enby, MD
(2021)

Pia Hellertz, febr. 2021

Mycket få böcker har på ett så påtagligt sätt berört och inspirerat mig att reflektera över min egen livs- och kunskapsväg som läkaren **Erik Enbys** bok *”Läkaren som vägrar låta sig tystas”* – med undertiteln *”Min livsresa och sökandet efter nya svar på sjukdomars uppkomst”* (2021). Boken är en ofattbar berättelse om en man som aldrig lät sig nedslås utan ständigt svarade *”fint som fan”* när folk frågade hur han mådde, trots att han ibland mådde enormt dåligt. De attacker som han utsattes för från etablissemangets sida är verkligen skrämmande. Några kommer att skämmas djupt en vacker dag. Professorer, läkare, massmedia, vanliga människor som attackerade med hån och till och med mordhot. Den enorma bragd som Erik Enby gjort under sin forskarkarriär är utöver vad de flesta människor skulle kunna klara av och ändå mindre våga – och dessutom under det mest extrema motstånd. Det är ofattbart att en människa klarat detta med humor och livsglädje i behåll.¹

Även privatpersoner attackerade honom genom att skära sönder däckerna på hans bil, skära av slangen till bensintanken, klottra okvädningsord på hans dörr till bostaden och mycket mer. Men han vägrade ge upp. Han hade ju kommit sanningen om cancerns gåta och sjukdomars väsen på spåren. Han har i stället gjort sig förtjänt av ett Nobelpris i medicin.

I sitt förord skriver redaktörerna **Siv Wernborg** och **Ulla Premmert** att de hoppas att boken *”ska bidra till ett medicinskt paradigmskifte”*. Det skulle förvåna mig mycket om inte den skulle göra det. I synnerhet som man i slutet på boken kan börja skönja att Erik Enby inte längre är helt ensam. I sista kapitlet berättar författaren om studier som har publicerats bara under de senaste två åren i framstående vetenskapliga tidskrifter om rön som ligger helt i linje med Enbys resultat.

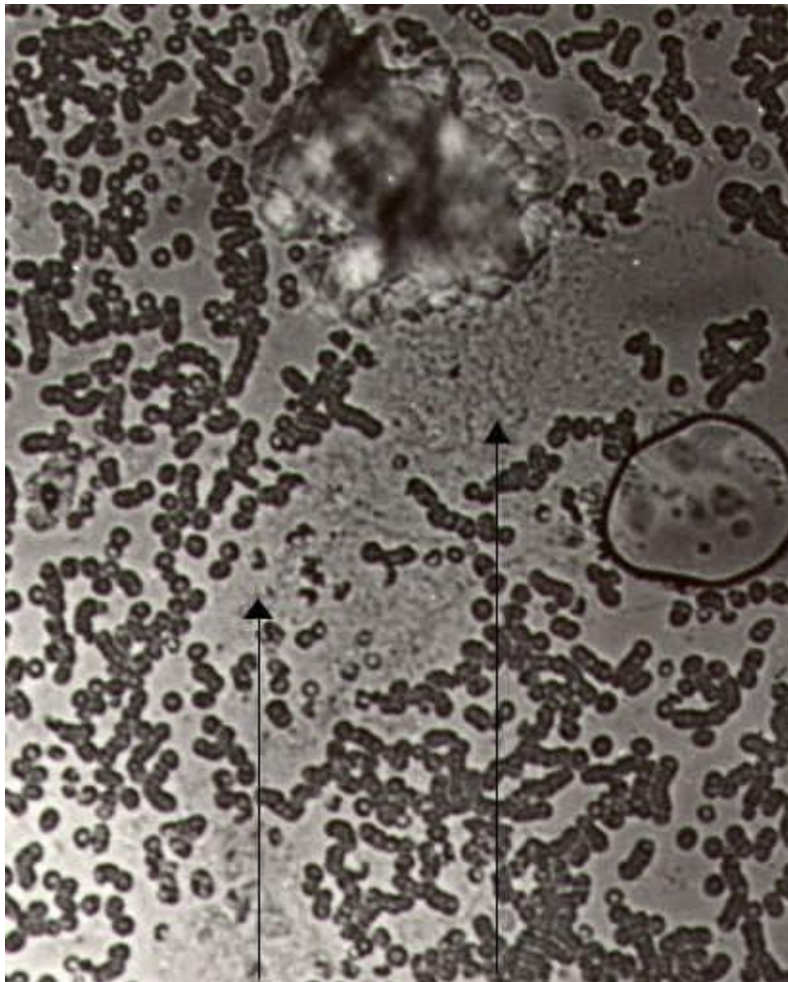
---

¹ I en artikel presenteras *”Häxjägarna som drabbade Erik Enby”* - <https://doktorerikenbyfilm.wordpress.com/haxjagarna-som-drabbade-erik-enby/>

Vetenskapliga resultat

Vad är det då som Erik Enby gjort som är ett sånt hot mot etablissemangen? Enkelt kan man säga att han har, som jag nämnde ovan, löst cancers gåta. Det är lätt att förstå att alla dessa experter runt om i världen som har hög status som cancerforskare och som får forskningsmedel år efter år efter år inte ger upp så lätt. Vad ska de då hitta på att göra?

Erik Enby fann att sjuka människors blod visar upp fenomen som påminner om växter. Han kallar en del av dessa för svamp. Jag är inte medicinskt kunnig så jag blir glad för Enbys mycket pedagogiska förklaringar hur olika sjukdomar kan visa upp olika typer av svampar och krälande, rörliga växter i blodet hos olika patienter.

Bild 2. Typ-1-flaga-B. Ljussfält med 100 ggrs förstoring.

Denna flaggform uppnår en diameter av upp till 0,1 mm. Den bildar en fyra till sexsidig mosaik av flaggliknande strukturer, som liknar flaggtyp-1-A. Denna mosaik av flaggor kan producera mängder av korn, med vilka hela flaggkomplexet kan vara omgivet. I anslutning till denna flaggform kan synas en lång svans av små korn, här vid den undre gränsen, vilket på bilden återges som ett något mindre ljus område, som kan ses i bildcentrum.

(Se pilar). Diagnos: Ovarialcancer.

(Text och bild hämtad från <http://enby.se/svenska/forskning/uppsats/4/bilder/u4b02.htm> - där finns många bilder som Erik Enby tagit av blodet)

Han gör en liknelse med de svampar som vi känner till och skriver:

Om kantarellsporer blåser ut på en åker växer det inte fram några kantareller där, eftersom kantarellsporerernas slumrande växtpotential inte kan resultera i en växtprocess i åkerns jordmån. Däremot kommer denna växtprocess i gång i enebäckens jordmån, när man oftast hittar denna typ av svamp.

Sen gör han samma sak med champinjoner som växer på åkern i stället och inte på enebacken. Olika ”jordmån” förekommer i våra kroppar. För att ta itu med svamparna i blodet gäller det att ändra ”jordmånen”. Han tar ännu ett intressant exempel. Ett verksamt medel är *askorbinsyra*, det vill säga vitamin C. Om man tillsätter askorbinsyra till nykokt sylt så ändras miljön i sylten och förhindrar att mögelsporerna kan växa till. Ett annat knep att förändra ”jordmånen” är med natriumbikarbonat som hämmar tillväxt av mikroorganismer som anses orsaka magkatarrer och magsår. Plötsligt förstår jag varför jag mår bättre när jag använder bikarbonat. Jag har fått tips att hantera min återkommande hosta som jag får på grund av min KOL med hjälp av en bikarbonatkur. Det är lite av ett mirakel för mig.

Erik Enby skriver att kronisk sjuklighet har ökat markant i världen på senare år och menar att det sammanfaller med den storskaliga jordbruksindustrin som förändrar kvaliteten på våra livsmedel (s. 319). Så självklart! Detta leder till förändringar av ”jordmånen” i våra kroppar. Detta gäller också för djuren. Enby nämner ”*uppkomsten av svampinfekterade fiskodlingar*” och ”*djur instängda i trånga utrymmen*” med flera ”moderna” förutsättningar som skapats för att effektivisera djurhållning, men som skapar sjuka djur. När Enbys forskning får större spridning får det inte bara konsekvenser för hur människor bör behandlas utan även för hur djur och växter bör behandlas. Inte undra på att motståndet mot hans forskningsresultat är så omfattande.

Nyfikenheten som drivkraft

Det som genomsyrar hela boken är Erik Enbys enorma nyfikenhet. Så fort det dyker upp en undran så går han vidare och undersöker. Han sitter inte bara vid sitt fantastiska mikroskop som förstörar upp till 1,200 gånger – han läser också. Det intressanta är att de resultat som Erik Enby får har forskare sett eller anat sig till redan på 1800-talet, vilket motiverar honom till att fortsätta gräva.

Förstörelse och förruttelse

Enby beskriver hur allt levande undergår en förstörelseprocess. Han studerade växter och frukter som förvarades under en glaskupa och som förstördes över tid och hur denna förruttelseprocess går till. Successivt började det växa fram en mögelmatta och så småningom förintades frukten nästa helt (s. 3). Detsamma händer hos djur och människor. Enby nämner insekter som exempelvis flugorna som dödas av ”*flugmöglet*” på hösten.

Författaren ägnade mycket tid inledningsvis till att studera vävnadsförstörelsen på växtområdet och beskriver många exempel på vad han fann. Dessa

studier ledde honom fram till att vilja undersöka vad som händer med människan. Berodde sjukdomar och ohälsa på växtangrepp av något slag? Nu var det dags att börja studera fenomenet vetenskapligt.

Självbiografi

Del 1 av boken handlar om Erik Enbys barndom och uppväxt, om skolgång, om musikundervisning – han lärde sig spela piano och fiol – och mycket mera.

Enby är i dag 83 år. När han var 19 år mötte han Gunnel som kom att bli hans hustru och livs kärlek. Han sätt att berätta om Gunnel avslöjar hans beundran och djupa kärlek till henne, som var hans *”totala motsats”*, öppen och social. Men hon var lika målmedveten som han.

Men mycket snart blev Gunnel sjuk i polio och kom att bli allvarligt förlamad och rullstolsburen. Och Erik Enby fattade beslutet att han skulle finnas till för henne resten av livet. Den fortsatta berättelsen hur de ordnade sitt liv tillsammans är verkligen fantastisk. Dessutom fick de en son.

I ett speciellt kapitel *”Familjen och Gunnels karriär”* (s. 185 ff) berättar Enby ingående om Gunnels karriär som frilansande journalist, politiker, författare och föreläsare. Hon var med och startade Bokmässan i Göteborg år 1985.

Enbys upplevelser av det som hände omkring Gunnel ledde också till att han kom att intressera sig för hur sjuka hade det. Han insåg att sjukdom *”var det värsta som kunde inträffa”* i en människas liv (s. 26). *”Vad hände egentligen i kroppen när den förändrades och ställde till det så att livet inte längre fungerade? Hur skulle jag hantera allt detta? Bäst att sluta tänka och gå systematiskt fram. Först klara värnplikten och därefter ta ställning till hur fortsättningens skulle bli.”*

Frågorna ledde till att Enby påbörjade en läkarutbildning. Han visste inte vilken inriktning han skulle välja. *”Helst ville jag studera medicin och lösa sjukdomsgåtor.”* (s. 27). Han kände tydligen på sig mycket tidigt vad han ville göra.

Hans första universitet var i Heidelberg i Tyskland. Föräldrarna var positiva och stödjande men han var inledningsvis orolig för hur Gunnel skulle ta det att han vistades i Tyskland. Berättelsen om hur han skulle berätta för henne och hennes härliga reaktion är en av bokens många pärlor.

Studierna i Heidelberg var framgångsrika. Den akademiska friheten i Tyskland upplevde han positivt i sin situation eftersom han kunde göra en stor del av studierna på distans. Det var ingen närvaroplikt. Det fick mig att minnas mina egna sociologistudier vid Stockholms universitet när jag bodde i Mariestad och hade dålig ekonomi. Jag behövde bara åka upp till Stockholm och tenta och tentorna måste jag klara eftersom jag inte, som ensamstående tvåbarnsmor, skulle ha råd att åka en extra gång till Stockholm. Både Erik Enby och jag klarade studierna 😊.

Erik Enby berättar om de läkarvikariat han sen fick och de extrema

utmaningar dessa innebar. Det är spännande hur alla praktiska problem löstes, dels genom Enbys styrka och envishet och dels med hjälp av familj, vänner och de professionella personer som Gunnel behövde ha för sin vardag. Enby konstaterar också att deras son, som tvingades växa upp i denna ”*ovanliga familj*” ”*utvecklades till den han är idag: en hygglig man med en bra yrkesutbildning och ett litet barn i bagaget*” (s. 48). Gunnel sa vid ett tillfälle: ”*Du hjälper mig så mycket att jag nästan glömmer att jag är handikappad!*” (s. 49)

Gunnel fick medalj av H.M.Konung Carl XVI Gustaf vid en ceremoni på Stockholms slott.

Gunnel vid audiens hos påven Johannes Paulus II i Rom²

Erik Enby berättar ingående om Gunnels akademiska studier och framgångar. Hon blev dessutom *medicine hedersdoktor* vid *Göteborgs universitet*. Det är helt klart att de inspirerade och motiverade varandra, även om det var inom totalt olika områden.

Sökandet startar

I Del 2 av boken berättar författaren mycket om sin forskning. Trots att jag som läsare inte har någon som helst medicinsk skolning så förstår jag Eriks mycket pedagogiska beskrivningar. De är enormt spännande. Som läsare sugs man in i hans sökande, hans längtan efter att förstå och de metoder han använder. Han läser allt han kommer över. Han konstaterar dock att ”*Den medicinska litteraturen gav tyvärr ingen inspiration*” (s. 60). Den litteratur som inspirerade var i stället den som hade skrivits av ”*vanligt folk, och som handlade om hur man på olika sätt hjälpte den sjuke att bli frisk*”. Behandlingsmetoderna handlade mest om det som kallades för ”*alternativ medicin*”. För mig som under mer än 30 år, med få undantag, har använt alternativa behandlare, blev dessa berättelser extra fascinerande. En läkare som valde att söka kunskaper hos naturterapeuter av olika slag! Wow...!

Erik Enby berättar att det var två skäl till att han började orientera sig om det som brukar kallas för alternativ medicin. Dels märkte han att den ”*farmakologiska behandlingsmetoden*” ibland inte gav önskvärt resultat och att

---

² Bilderna är hämtade från <https://drottningkristinasjaktslott.se/arkiv-for-jaktslottets-hemsida/senaste-slottsnytt-2/>

patienterna istället gick till alternativterapeuter och fick då ofta förbättrade resultat (s. 165).

Enby berättar att han under 70-talet ”i hemlighet” plöjde igenom ett stort antal böcker där han sökte efter ”en ledtråd om de processer som ligger bakom insjuknande” (s. 60). Det var ännu ingen idé att ”gå till laboriebordet” eftersom han ännu inte visste vad han skulle söka efter. Pudelns kärna var: ”Vad orsakar en sjukdom?” I läsandet ingick även tysk hälsolitteratur från 1800-talet. Dessa studier gav ledtrådar som skulle komma att bli avgörande. När läser dagens läkare tysk hälsolitteratur från 1800-talet? 😊

Internationella inspiratörer

Författaren nämner två personer vars namn jag känner igen. Det är dels forskaren **Ignaz Semmelweis** (1818-1865) som jag läst en del om. Han iakttog att mödrarna som låg i barnsäng ofta dog i barnsängsfeber när de fått hjälp av läkare som kom från obduktioner, så han tvingade dem att tvätta händerna efter obduktionerna och dödligheten hos mödrarna minskade mycket markant.³ Även han hånades under sin livstid, men upprättades senare.

Enby nämner också **Robert Koch** (1843-1910) som också studerade bakterier och mögelsvampar. Det fanns således mycket intressanta traditioner i Tyskland. Författaren nämner flera tyska forskare som inspirerade honom (s. 61). Inget av det han fann kunde han tala med sina kollegor om.

Svenska inspiratörer

Erik Enby nämner *THX-doktorn* i Aneby **Elis Sandberg** (1910-1989) som var veterinärmedicinare. Sandberg injicerade ett extrakt som han utvann från tymuskörteln hos nyfödda kalvar. Tumörer hos djur som fick en injektion försvann ibland. Erik Enby konstaterar att ”Sandberg var en djärv man” (s. 65). Sandberg bestämde sig för att testa extraktet på människor. Enby blev nyfiken på honom och kontaktade honom och fick sitta med och lyssna på Sandbergs möten med sina patienter – och de var många. Enbys och Sandbergs dialoger efter dagens patientmöten var roliga och intressanta att läsa. Enby berättar att Sandberg blivit anklagad för ”kvacksalveri” och tvingades inställa sig vid Göta hovrätt i Jönköping i slutet av 70-talet. Enby var närvarande. Sandberg hade ingen advokat utan försvarade sig själv. Han blev förbjuden att använda THX till människor. Det roliga är att läkare som fick arbeta på Sandbergs klinik i Aneby fick ordinera THX. ”De fick fortsätta med ’kvacksalveriet’, men ’kvacksalvaren’ själv stoppades” (s. 67). Elis Sandberg dog år 1989, 79 år gammal. Kliniken lades ner år 2000.

---

³ Se exempelvis *Handtvättens fader hånades under sin livstid - fick upprättelse först efter sin död* (2020) - <https://svenska.yle.fi/artikel/2020/05/06/handtvattens-fader-hanades-under-sin-livstid-fick-upprattelse-forst-efter-sin-dod>

Erik Enby blev förundrad över att de svenska naturterapeuterna, som exempelvis homeopater och akupunktörer, kunde uppnå minst lika stor framgång i sin behandling som läkare med tolv års studier bakom sig hade (s. 76). Naturterapeuterna beskrev sjukdomar som *"obalanser och blockeringar"*. Det gällde att använda behandlingsmetoder som *"återställde balansen"*.

Erik arbetade som avdelningsläkare på *Vasa sjukhus* i Göteborg och träffade dagligen patienter med kroniska sjukdomar. Han skriver att han kände sig som om *"han var på djupt vatten utan att vara simkunnig"* (s. 78). Ingen patient blev i grunden frisk *"utan det handlade i stället om att till varje pris kamouflera patienternas symtombilder"* (s. 78). Man hade inga instrument för att hitta de bakomliggande orsakerna till sjukdomarna.

När jag läser Erik Enbys vändor får jag plötsligt förklaringen till en artikel jag läste för ett par år sedan. Jag översatte och citerar inledningen av min översättning: *"Botar läkemedel? Kan läkemedel bota? Nyligen rapporterade jag att Websters New World Medical Dictionary inte innehåller orden 'bota' (cure), 'botade', 'botemedel' eller 'obotliga'. Jag trodde det var ett undantag. Jag hade fel. Det är inte ett undantag, det är regeln"*. Det skriver **Tracy Kolenchuk** på *WakeUpWorld*. Han fortsätter:

Jag har gjort en del ytterligare kontroller. Orden 'bota' och 'obotliga' förekommer inte i Oxford Concise Medical Dictionary, nionde upplagan, 2015. De visas inte i The Bantam Medical Dictionary, sjätte upplagan, 2009. 'Cure' visas inte i Barrons Dictionary of Medical Villkor, sjätte upplagan, 2013, även om 'obotlig' definieras som "när ett botemedel inte finns inom sfären av känd medicinsk praxis". Medical Terminology for Dummies, Second Edition, innehåller inte heller ordet 'bota'.

Vidare definieras inte 'bota' och finns inte heller i index för de flesta, om inte alla stora medicinska referenser, inklusive: Merck's Manual of Diagnosis and Therapy, Harrison's Guide to Internal Medicine, and Lange's Current Medical Diagnosis and Treatment. In consistent fashion the DSM 5, the Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders does not contain the word "cure" in the index. 'Bota' har inte definierats för psykisk sjukdom.⁴

Av någon anledning blev jag djupt skakad av artikeln. Var det inte sjukvårdens huvudsakliga uppgift att *bota*? Men utifrån Erik Enbys rön förstår jag. Man har inte instrument för att bota och med mycket stor sannolikhet är man inte heller intresserade av att bota. Medicinjournalisten **Ingemar Ljungqvist** skrev en gång

---

⁴ Läs gärna fortsättningen i artikeln på *WakeUpWorld!* - http://wakeup-world.com/2016/08/30/the-disappearance-of-the-word-cure-from-modern-medicine/?utm_campaign=Wake+Up+World+e-Newsletter&utm_content=Latest+Headlines+inc.+The+Disappearance+of+the+Word+%E2%80%9CCURE%E2%80%9D+from+Modern+Medicine&utm_medium=email&utm_source=getresponse

i en recension av docent **Ralf Sundbergs** bok *”Forskningsfusket – Så blir du lurad av kost- och läkemedelsindustrin”* (2011)⁵:

En liten mäktig elit vill se din kropp sedan den blivit kroniskt sjuk som en välkommen marknad och vinstgenerator för deras läkemedel.

Meningen gick direkt in i mig och förklarade det obegripliga. Erik Enby har fortsatt ge mig förklaringar.

Enby fick också kontakt med läkaren **Karl-Otto Aly** som var överläkare på hälsohemmet *Tallmogården* och som visade hur man kunde bota sjuka med hjälp av vegetarisk kost. Enby bad att få praktisera på Tallmogården och lära sig mer om kostens betydelse (s. 90).

En behandlingsform som Enby tyckte var lite väl märklig var *homeopati*. Hur kunde något som var så enormt utspätt som homeopatisk medicin bota? Jag hänvisar till boken för klargöranden. Erik Enby fördjupade sig ordentligt i detta mysterium för att få en förklaring.

I ett kapitel berättar Enby om professor **Freddy Lönn** som var *kiropraktor* och som Enby också blev inspirerad av, men han konstaterar att han själv var läkare och ville ägna sig åt de metoder som ingick i läkaryrket. Att börja arbeta med någon av dessa metoder skulle bli att *”distansera sig från läkaryrket”* och det ville han inte (s. 109). Samtidigt konstaterar han att *”Alla störda processer i den sjukes vävnader, som man inom medicinen försökte att rätta till genom direkt kemisk påverkan med läkemedel, kunde alltså enkelt normaliseras via en indirekt hjälpt från dessa behandlingsmetoder”* (s. 109)

Det började nu bli dags att *”gå till laboratoriebordet”*.

Blodet ger förklaringar

Erik Enby berättar att man i läkarutbildningen får lära sig att blodet och andra kroppsvätskor alltid är *sterila* (s. 85). Att komma med andra hypoteser var inte välkomna. Hela boken avslöjar hans kamp för att dels få utrymme att forska och dels att få möjlighet att berätta om sina rön. Han insåg att han behövde ett bra mikroskop och en *”skakfri kamera”*. Han köpte en utrustning som *”var i absolut Rolls Royce-klass”* (s. 114). Sen berättar han mycket ingående om hur han arbetade med utrustningen och hur han utvecklade tekniken. Jag ska inte ens försöka sammanfatta...

Och hur han sen började jaga bloddroppar att analysera. Nu börjar boken närma sig thriller-genren. Han berättar hur han besökte ett sjukhus för att *”försöka få tag i en liten bloddroppe från...”* och sen nämnde han en speciell sjukdom. 😊 Han löste så småningom problemet även om det var ett märkligt äventyr ... (s. 118). Dock fick händelsen efterverkningar. Sjukhuset begärde att Erik Enby skulle undersökas på en psykiatrisk klinik för att fastställa hans lämplighet som läkare (s. 119). *”Jag befanns vara i gott psykiskt skick”*.

---

⁵ Min artikel om Ralf Sundbergs bok - <http://www.piahellertz.com/Forskningsfusket-Ralf%20sundberg.pdf>

Och livet blev ett ständigt jagande efter bloddroppar...

Erik skämtar och skriver *"Jag hade rätt fru, brukade Gunnel och jag skoja om, för hon kunde inte rymma från mig. Vilken annan fru som helst hade gett upp i en situation där mannen börjar ägna all sin lediga tid åt något annat än familjen."* (s. 125)

Erik och Gunnel på promenad i trädgården

År 1977 öppnade Erik Enby en privat läkarmottagning där han tog emot patienter samtidigt som han arbetade på sjukhuset. Han var också engagerad i att bygga upp *AracanumSkolan* där han kunde skapa kursplaner inom medicinens alla områden *"och erbjuda en basmedicinsk utbildning till terapeuter som sysslade med olika behandlingsformer som fanns inom den alternativmedicinska sektorn"* (s. 87). Erik måste ha haft energi utöver det vanliga. Vilken fantastisk utbildningsresurs detta måste ha varit för alternativbehandlare! Han betonar dock att han var mycket noga med att följa regelverket på sjukhuset.

Dessutom berättar Erik att han i början av år 1986 hade *"blivit en läkare som på allvar börjat ägna min tid åt att försöka behandla hopplöst sjuka kroniker med icke gängse terapier för att se om de kunde bli förbättrade på det sättet"* (s. 175). Han blev förvånad över att alla dessa patienter kom på återbesök och flera av dem berättade att de upplevt *"oförklarliga"* förbättringar. Och antalet patienter ökade.

Under 90-talet utvidgade familjen Enby sitt hus i Dalarna för att Gunnels rullstol skulle klara av boendesituationen där. Här inrättade Erik också en mottagning på övervåningen där han kunde ta emot patienter. Med tiden ökade patientantalet även här.

Men flera av de patienter som inte hade blivit hjälpta anmälde Enby för att ha ordinerat verkningslösa terapier och kallade det för *"kvacksalveri"*. Nu började *HSAN, Hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd*, begära in journaler för granskning.

I samband med att Enby började forska på bröstcancer bestämde han sig för att filma det han såg och han konstaterar att han behövde någon att prata med och att han mådde dåligt när han såg resultaten. Ingen var dock intresserad. Men

det var i samband med detta som journalisten och författaren **Ulla Premmert** tog kontakt. Hon arbetade med en bok och ville berätta om olika synsätt på bröstcancer. Det blev ett kapitel i boken "*Bra att veta – en bok om bröstcancer, undersökning, behandling, bot*" (1987).

Läkarkåren ointresserad

En stor del av Eriks bok handlar om hur han försöker få etablissemangen att bli intresserad av det han håller på med. I början hoppades han hitta något sammanhang, någon fakultet i Sverige som kunde vara intresserad av det han forskade om. Han hade nu samlat ett stort antal analyser av bloddroppar, filmat och dokumenterat. Erik besökte olika sjukhus och även i andra sammanhang, exempelvis vid internationella och nationella konferenser fick han berätta om sina resultat. Vidare berättar han också att hans namn inte fanns med i artiklar som han hade skrivit tillsammans med andra. Det ledde till att han måste hitta strategier för att undvika att bli lurad igen.

En gång hade han med sig blodprover och mikroskopet till ett möte på ett sjukhus eftersom han hade fått tillåtelse att visa sina resultat, men han fick vänta och vänta tills blodproverna var för gamla (s. 141).

"Hur mår du förresten?" kunde folk fråga. "*Jag mår fint som fan*", svarade Erik... Han berättar att han nu höll sig mer och mer för sig själv på kliniken, "*skötte jobbet, höll alltid tiden och var aldrig sjukskriven*" (s. 144). Ingen kunde anmärka någonting på honom. Han hade bara sjukhuset "*som födkrok*". Arbetet med blodmikroskoperingen gjordes på den egna kliniken och det fortsatte han med trots allt motstånd och alla attacker.

Erik Enby är mycket kritisk mot läkarkåren. I ett kapitel med rubriken "*Intellektuell inavel och klonade vita rockar*" (s. 223 ff) får dom sig en känga. Han påminner om det som den italienske naturforskaren **Galileo Galilei** (1564-1642) råkade ut för. Etablissemangen vägrade titta i hans stjärnkikare när han försökte få dem att inse att Jorden inte var universums medelpunkt, utan att Jorden och övriga planeter i stället kretsade runt Solen. I stället dömdes han till livstids husarrest. Det tog 350 år innan han fick en ursäkt. Hur länge ska det dröja innan Erik Enby får en ursäkt?

Ingemar Ljungqvist

Erik Enby berättar i ett särskilt kapitel om **Ingemar Ljungqvist** som jag brukar beskriva som *medicinjournalist*, men han kallar inte sig själv för det. Det är dock lätt att uppfatta hans gedigna kunnande och hans arbete som skribent om medicinska frågor som just det. Han har studerat fysik, kemi, biologi och matematik på universitetsnivå och har genom åren kommit att utveckla ett särskilt intresse för alternativ och komplementärmedicin. Han har varit högstadielärare i naturvetenskapliga ämnen och dessutom politiker i Mora. Han har också en period arbetat som lärare i västafrikanska Ghana.

Ingemar Ljungqvist kontaktade Erik Enby sommaren 1992. Ljungqvist hade just skrivit boken "*AIDS TABU Ursprung – Utveckling – Behandling*"

(1992).⁶ Han besökte Enbys mottagning och ägnade mycket tid åt att sitta och titta på så många blodprov han kunde. Han blev fascinerad och tyckte att Enby skulle publicera sig i mer seriösa sammanhang än han hittills hade gjort (s. 205). När Enby förklarade hur svårt det var så föreslog Ljungqvist att de skulle starta en egen medicinsk tidskrift, där Enby kunde få publicera så mycket han ville. Wow... Jag visste inte att det var så ”2000-Talets Vetenskap”, som jag själv prenumererat på i många år, hade kommit till.

Ljungqvist startade och var under flera år redaktör för den mycket läsvärda tidningen ”2000-Talets Vetenskap” - med den härliga underrubriken ”Tidningen som talar när andra tiger”. Det som var nytt för mig i Erik Enbys bok var att Ingemar Ljungqvist startade tidningen för att ge Enby en plattform för sina vetenskapliga artiklar, artiklar som etablerade medicinska tidskrifter tackade nej till.

Men det förvånar mig inte. Ingemar Ljungqvist är en krutdurk av energi och har startat många projekt i sitt liv. Numera arbetar han med tidskriften *Alma Nova* som hans dotter **Anna Böhlmark** är redaktör för.⁷ Han är också med i styrelsen för *World Freedom Alliance*, *WFA*, vars syfte är att verka för att sanningen om hälsa ska komma fram.⁸ Just nu är fokus för *WFA* på Covid-19, vacciner och tester.⁹ Alliansen engagerar många ”tungviktare” inom hälsofrågan, läkare, forskare, alternativmedicinare, advokater, journalister med flera.

⁶ Jag skrev en artikel om boken som ligger på min Boksida -

<http://www.piahellertz.com/AIDS.pdf>

⁷ *Alma Nova* - <http://almanova.eu/>

⁸ *Om World Freedom Alliance med Ingemar Ljungqvist* -

<https://www.youtube.com/watch?v=a7IoH5LXTC4>

⁹ *Manifestation i Stockholm* - <https://almanova.eu/ny-manifestation-i-stockholm/>

På Erik Enbys 60-årsdag i maj 1997 kom Ingemar Ljungqvist med årets andra nummer av *2000-Talets Vetenskap*, som han helt hade tillägnat Erik och hans verksamhet. Erik skriver: *"Ingemar hade blivit en krydda i min tillvaro"* (s. 251). Han hade känt sig så ensam, men nu fick han någon som han kunde samtala med. Efter en artikel i tredje numret av *2000-Talets Vetenskap* år 1998 gav Erik upp det vetenskapliga skrivandet tills vidare. Nu ville han ägna sig åt sina patienter.

Mycket intressant är berättelsen om den speciella patient som heter **Siv Wernborg** och som tack vare Eriks behandling fick behålla hela sitt ansikte. Hon hade en mycket svårartad cancer och sjukvården menade att de måste operera bort halva ansiktet inklusive ena ögat. Han skriver: *"Under hela min tid som praktiker med alternativa behandlingsmetoder har jag aldrig haft en så ihärdig patient som denna kvinna. Hon arbetade idogt med alla mina terapier och hoppade inte över en enda dag när det gällde att behandla sig själv."* (s. 269) Sen skriver han: *"Nu har 19 år gått och Siv Wernborg är fortfarande vid liv och i gott skick. ... Hon har i dag inga som helst symptom på sjukdomen ..."*. Och hon har hela ansiktet inklusive ögat kvar.

Siv Wernborg

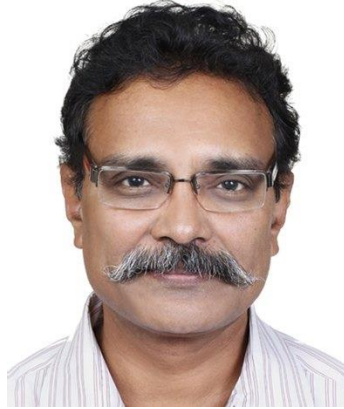
Siv tillsammans med Erik

Hon kom att bli en mycket nära vän och medarbetare i Eriks verksamhet. Hon har också hjälpt till med detta bokmanus.

Världskongress i Montreal

En dag ringer en person från FN-huset i New York som presenterar sig som **Ramesh Singh Chouhan**. Han berättar att han är gynekolog och bor i Indien och att han hade hört talas om Erik och hans forskning. Hans sätt att ställa frågor och visa intresse gjorde att Erik kände förtroende för honom. Dr Singh Chouhan undrade om han kunde få stanna till i Göteborg på sin resa hem till Indien, vilket han fick. Det ledde till att han stannade några dagar i Göteborg och bodde på Eriks mottagning. Han ägnade en hel del tid åt att studera de blodprover Erik hade samlat. Ramesh menade att *"om det ser ut på detta sätt i blodet från kroniskt sjuka, så står allt inte rätt till inom medicinen"* (s. 213). Han hade inte heller på sin läkarutbildning fått veta något om detta. Han blev så inspirerad att han ville att detta skulle visas upp på en världskongress.

Ramesh Singh Chouhan

För att ha underlag att visa på världskongressen menade han dock att de behövde mycket mer material än den cancer som Erik hade i frysen. Han bad Erik fråga på sjukhuset om han kunde få lite cancer för att undersöka. Erik frågade på Kirurgkliniken om han kunde få några bitar av olika sorters cancer, men det visade sig vara helt omöjligt när de hörde vad han skulle göra. På Patologen slängde man allt i slasken när deras undersökningar var klara. Det blev helt omöjligt för Erik att få några prover. Ramesh var förvånad över att det var så komplicerat men menade att det var lättare att få prover hemma i Indien.

Ett par månader senare kom han tillbaka till Göteborg med en liten väska. *"Den var full med cancer"* (s. 214). När de undersökte dessa prover fann de att även dessa cancerbitar hade samma ansamlingar av rörliga partiklar som det exempel Erik hade i sin frys.

Inför världskongressen i Montreal år 1994 förberedde sig Erik med att på Ramesh begäran skapa en film som kom att kosta 25,000 kronor. Jag håller nästan andan när jag läser att Ramesh tog med sig allt material till Indien och sen inte hörde av sig på fyra månader. Jag gissar att Erik också drog en lättnadens suck när det kom ett mejl som sa att allt nu var klart inför kongressen.

Nästa utmaning blev själva föredraget. Erik fick höra av Ramesh att om publiken inte gillade det de hörde, så kunde de föra ut honom mitt under föredraget. Så de beslöt att Erik skulle hålla föredraget och Ramesh hjälpa till med filmprojektorn. Tuffe Erik vågade... Och han blev inte utslängd.

Efteråt funderar han över om inte hans föredrag *"var ett av de märkligaste på kongressen"*. När Ramesh frågade journalisterna varför de inte skrev om deras forskning i pressen fick han till svar: *"Om vi skriver om det som ni har talat om, så får vi sparken."* (s. 220).

Massmedia attackerar

Del 5 i boken heter *"Snaran dras åt"* (s. 274 ff). Nu börjar Erik berätta om vad tidningar, radio och TV gör för att karaktärsförstöra honom. Det är både subtilt och mycket öppet och tydligt. Här är ett extremt exempel från Expressen år 2015.

Erik var orolig för att massmedias attacker skulle innebära att patienterna inte ville komma, men det var precis tvärtom. När jag läste att patienterna på mottagningen i Dalarna i stället kom med blommor för att stödja honom rann tårarna på mig av glädje.

När den kände regissören **Björn Runge** debuterade som sommarpratare berättade han om mötet med Erik Enby efter att Runge fått sin cancerdiagnos, *malignt melanom*, men gammelmidierna valde att utelämna Enbys alternativa ordination som hade botat Runges concertumörer.

NewsVoice beskriver på vad som hände och hur medierna skrev.¹⁰ Runges cancer gick kraftigt tillbaka. Läkarna kunde konstatera att tumörerna försvunnit nästan helt vid en första återkontroll. Läkarna trodde det berodde på konventionella mediciner, men var förvånade över hur snabbt hälsotillståndet förbättrats. Björn Runge blev så påverkad att han ville uttrycka detta i form av en teaterpjäs som kom att heta "*Jag är en annan nu*". Den hade premiär på *Kulturhuset Stadsteatern* i Stockholm i januari 2018 (s. 314). I slutet av pjäsen

¹⁰ *Björn Runge fick hjälp av Erik Enby för att besegra cancer – Medierna mörkar - NewsVoice – 20 juli 2019 - <https://newsvoice.se/2019/07/bjorn-runge-erik-enby-cancer/>*

beskrivs hur ”dottern går till en gammal läkare med mikroskop och får behandling” (s. 314). Runge berättar om Erik i programbladet. Teatern spelades på 34 orter.

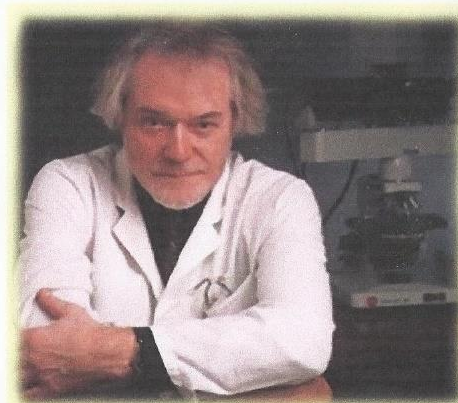

Ann Petré och Frida Westerdahl gör rollerna i ”Jag är en annan nu”¹¹

Jag kan inte låta bli att undra över hur många människor som dött på grund av etablissemangets trotsiga inställning till naturmedicinska metoder och envisas med att fortsätta behandla med gifter och strålning?

Erik Enby

Medicine licentiat

I Sverige får läkare behandla cancer med enbart tre metoder: strålning, cellgifter och kirurgi. Allt annat anses sakna vetenskapligt stöd. Erik Enby berövades sin läkarlegitimation för att han behandlade cancerpatienter med alternativa metoder. Han berättar om sin verksamhet och sina teorier om ursprunget till sjukdomar.

”Bomben briserar”

Till slut blev Erik anmäld för att ha orsakat en kvinnas död. Att kvinnan hade en mycket långt framskriden cancer och vägrat att gå med på behandlingar på sjukhus blev inte en huvudfråga, däremot att Erik hade ordinerat sina kurer. När kvinnan besökte Erik hade hon dessförinnan varit i kontakt med ett flertal andra läkare och terapeuter, men Erik fick skulden. Pappan besökte Erik och hotade honom: ”Du ska inte tro att du kan komma undan, för jag har många miljoner

¹¹ Bilden är hämtad från 2000-Talets Vetenskap - <https://www.2000tv.se/artiklar/?id=907>.

som jag kan använda för att sänka dig. Du kan vara säker på att jag arbetar systematiskt” (s. 279). Resultatet blev bland annat att pressen publicerade artiklar med namn och bild och Erik kallades ”*bluffläkare*” med mera.

Nästa kapitel heter ”*Bomben briserar*” så det är nu lätt som läsare att förstå att det drar ihop sig. Jag visste ju redan innan att Erik förlorade sin läkarlegitimation så jag var nyfiken på hur det gick till. Den 8 februari 2007 drogs legitimationen definitivt in (s. 295).

En kvinnlig patient som påstår sig ha cancer besöker Erik och vill köpa hans kur, men hon har inga pengar med sig så hon vill komma senare. På eftermiddagen kommer hon tillbaka. När de sitter vid bordet och han plockar fram de olika medlen, så knackar det på dörren. Erik går och öppnar och då står det ett gäng med mikrofoner och kameror där. Han får frågor om sina alternativa behandlingar och ”*stämningen är aggressiv*”. Erik inser att detta är ett ”*beställningsjobb*” (s. 284). Det var folk från TV3. Erik anar att det är den aggressive pappan som kan ligga bakom. Programmet spelades upp i ”*Insider*” i april 2006 inför hela svenska folket.

”*Jag kan inte säga att jag precis låtsades som om det regnade, men jag tänkte att det skulle bli intressant att se om jag kunde klara skivan även i fortsättningen*”, skriver den helt otrolige Erik Enby (s. 285). Han är en sann förebild för många och boken kommer att innebära att han blir en sann förebild och inspiratör för enormt många fler.

När legitimationen drogs in funderade Erik på att överklaga. Efter överväganden bestämde han sig för att göra det, inte för att han trodde att han skulle få rätt, men det ”*skulle dock betyda att ärendet hölls vid liv och inte hamnade i glömskans hav*” (s. 295). Ärendet blev till och med hemligstämplat. Eriks advokat ansåg att han hade blivit utsatt för ett ”*justitiemord*” (s. 296). Erik konstaterade att det var märkligt att han blev utsatt för detta mediedrev med bild och namn i pressen medan brottslingar fick förbli anonyma (s. 297).

Överklagan till *Europadomstolen* ledde inte till någon åtgärd. Ärendet avslutades. ”*Alla dörrar var stängda, det stod inte ens en dörr på glänt någonstans*” (s. 305).

Nu blev Erik en ”*medicinsk dissident*” (s. 295).

Och attackerna fortsatte. Våren 2014 hörde Sveriges Radio av sig. Ett antal representanter för *Kungliga Vetenskapsakademien*, *Vetenskap och Folkbildning (VoF)* och *Inspektionen för vård och omsorg (IVO)* skulle delta i programmet *Kropp & Själ* och samtala om Eriks sätt att behandla cancerpatienter. Erik erbjöds att uttala sig via telefon. Programmet skulle handla om ”*Doktorerna som inte går att stoppa*”. Erik kände att något lurt var på gång så han tackade nej. Jag rekommenderar läsaren att läsa boken och se fortsättningen.

Filmer

Siv Wernborg och **Ulla Premmert** tyckte nu att det var dags att göra en film om Eriks ”märkliga liv” (s. 312). Ulla kontaktade filmregissören **Börje Peratt** vilket till slut ledde till att Börje insåg att detta skulle kunna bli en viktig film. Det blev det. Dokumentären visades på ett 30-tal fullsatta biografer i Sverige. ”Läkaren som vägrade ge upp” har fått flera internationella priser efter det att filmen har översatts till engelska.

Här sitter Börje Peratt och klipper filmen

Nu har även filmen ”Sista striden” blivit klar, men på grund av ”Corona-pandemin” har den inte kunnat visas på biografer på samma sätt som när den första filmen visades. I stället kan man se den på *Vimeo* mot en liten kostnad.¹²

Gunnel fick aldrig se filmerna. Hon lämnade den fysiska världen i januari 2016.

I Del 6 av boken presenterar författaren ett stort antal vetenskapliga artiklar och var de tidigare publicerats.

¹² <https://humanismkunskap.org/2021/01/26/lakaren-som-vagrar-lata-sig-tystas-erik-enbys-nya-bok/>

Bilagor

Boken avslutas med två bilagor. Den första bilagan är **Siv Wernborgs** artikel om ”*Osher centrum för integrativ medicin (OCIM)*” som också är en berättelse om en skandalös historia där *Karolinska Institutet (KI)* i Stockholm bedrägligt använde en donation på 43 miljoner kronor från **Bernard** och **Barbro Osher** som skulle gälla studier om ”*integrativ medicin*”. Syftet var att ”*överbrygga världar av konventionell och alternativ medicin*” enligt avtalet år 2005 (s. 431).

Erik Enby anmälde sig som sökande till professuren. Då hade han fått möjlighet att arbeta med sin forskning. I stället fick **Martin Ingvar** tjänsten.

Jag hämtar en initierad uppgift från en blogg, *MyNewsDesk*, som skriver:¹³

En sammanställning visar att endast 3 st av totalt 71 studier åren 2006-2011 har med komplementär eller alternativmedicin att göra. Resten handlar om studier på: mentala sjukdomar, psykologi, fibromyalgi, cancer, smärta, sömnproblem, placebo och nocebo.

Varför handlar inte alla 71 studier om: akupunktur, akupressur, homeopati, traditionell kinesisk medicin, ayurveda, rolfing, naprapati, örtmedicin, healing, kroppens och psykets självläkande förmåga, rosenterapi, ljusterapi, ljudterapi (t ex hemisync) och energimedicin etcetera?

Svaret finns delvis i en artikel i Svenska Dagbladet från den 22 oktober 2008. Martin Ingvar säger där: ”vi måste jobba med människor som har samma vetenskapliga grundsyn”. I artikeln framgår att Martin Ingvar och hans kollega Mats Lekander redan har förutfattade meningar om vad som fungerar och inte. Den vetenskapliga grundsyn som nämns handlar om den materialistiska/naturvetenskapliga och därtill den som idag redan är etablerad. Det utesluter på ruta ett flera läkekonster.

Citatet avslöjar vad som styr den skolmedicinska forskningen och vetenskapen idag. Erik Enby är inte ensam om att drabbas.

---

¹³ https://www.mynewsdesk.com/se/sasser_media_lab_ab/blog_posts/osher-centrum-misstaenks-ha-foersnillat-donation-paa-43-miljoner-kronor-9387

Den andra bilagan är en artikel skriven av **Börje Peratt** med rubriken ”Läkaren som vägrade ge upp – ett dokumentärfilmprojekt om Erik Enby” (s. 435).

Ulla Premmert

Börje Peratt, Ulla Premmert, Erik Enby,
Siv Wernborg och Viola Janson

Slutord

Den här boken bör läsas av alla, både av de professionella inom hälso- och sjukvården och av alla som förr eller senare sannolikt blir patienter inom skolmedicinens verksamheter, vare sig det är på sjukhus eller hos privatpraktiserande läkare.

Den bör också läsas av alla inom alternativmedicinen eftersom jag är säker på att den kan inspirera. Min framtidsdröm är att morgondagens läkare och alternativa behandlare ska komma att samarbeta över alla teoretiska och paradigmatiska gränser. För en tid sedan läste jag **Erik Björn-Rasmussens** bok ”Läkekostens lönsamhet - Varför politikerstyrning inte fungerar” (2019). I min artikel om hans bok skriver jag:¹⁴

Lite förenklat brukar jag säga att skolmedicinens organisering innebär att människor med problem med näsan får gå till ”näsdoktorn”, människor med problem med halsen får gå till ”halsdoktorn”, människor med ont i magen får gå till ”magdoktorn” och människor med ont i fötterna får gå till ”fotdoktorn”. Så jag har i flera decennier nästan enbart använt mig av holistiska naturterapeuter...

Jag skrev inledningsvis att boken ”är en vägvisare för framtidens omhändertagande av människor med sjukdomssymtom”. Författaren beskriver hur omsorgen om sjuka människor borde samordnas och är öppen för samarbete med alternativa behandlare. Patienter bör få välja sin vård med experter som handledare och vägledare när det gäller att välja behandling.

Jag fick i skrivande stund ett mejl från en vän, **Sven Erik Nordin** som själv hade fått cancer men började behandla sig med alternativ behandling, bland annat inspirerad av Erik Enby. Om detta berättar Sven Erik i sin bok ”Och

---

¹⁴ http://www.piahellertz.com/Lakekonstens_lonsamhet.pdf

cancern bara försvann” (2019).¹⁵ Han får nu ofta kontakt med cancerpatienter som vill ha råd. Han berättar nu om ett fall:

Häromdagen ringde en man med misstänkt prostatacancer. Han hade nu kört med ”min metod” i tre månader. Han säger sig nu må alldeles utmärkt och inte ha några problem med kisseriet eller på annat sätt.

Men läkarna skall nu börja ge honom cellgifter! Han vill att de åtminstone skall göra en ny undersökning först. Men de vägrar!!

De är beredda att ge honom cytostatika - men om han inte tillåter det, så gör de inget annat!

Det är läkarna som bestämmer, och de kan inte tvinga honom till cytostatikabehandling - men de kan vägra allt annat!

Sven Erik berättar att dessa samtal inte är ovanliga. Det är en tragedi att den traditionella skolmedicinens läkare är så trångsynta och hårdnackade. I stället för att samarbeta med naturmedicinen låter de människor dö. Det är mer än en skandal.

Erik Enby skriver i ett mejl att han är ”glad och förvånad” över att boken nu äntligen är klar och publicerad. Men han är inte nöjd eftersom det finns så mycket mer att skriva om. Han nämner ett par angelägna områden i mejlet, ”utvecklingsstörda barn” samt ”abnorm fetma” borde studeras ingående. Han skriver att båda grupperna ”var höggradigt kontaminerade av mikrobiologisk växt i blodet ...”. Erik Enby som fyller 84 år i maj i år är nyfiken och vill veta mer och skriva om det. Tack och lov verkar omvärlden börja lyssna... Medvetna patienter kommer att tvinga fram ett paradigmskifte inom vården... Det är hög tid att läkare och forskare börjar lyssna...

Vilken fantastisk människa! Vilken inspiratör! Vilken förebild!

**LÄKAREN
SOM VÄGRAR
LÅTA SIG TYSTAS**

Min livsresa och sökandet efter
nya svar på sjukdomars uppkomst

Erik Enby

**Upptäcktsfärden som kan leda till en
förklaring på vår tids stora sjukdomar**

- Vad är det som driver en läkare att ensam söka efter orsakerna till de kroniska sjukdomarna, trots massivt ointresse från skolmedicinen?
- Varför vägrar det medicinska etablissemangen att prova de resultat som denne läkare har kommit fram till?
- Är denne läkares forskningsuppgång så farliga att de till varje pris måste tystas?

Läkaren och författaren Erik Enby har i 40 år mikroskopat blod och i det påträffat okänd mikrobiologisk växt hos kroniskt sjuka människor. Detta gör tvärlinjen skolmedicinens fastslagna sanning, vilken fram till våra dagar har hävdats att blodet är sterilt hos både personer som känner sig friska och individer med kronisk sjukdom.

I sin forskning har han dessutom funnit ett klart samband mellan dessa mikrobiella fynd och sina patienters symtombilder, och på sin hemsida, www.enby.se, har han öppet redovisat sina resultat och blett föreslårare för skolmedicinen att kontrollera dessa, något som de hittills har vägrat.

Dessa revolutionerande upptäckter har lett till att han har föreslagit att man ska skapa ett helt nytt och sammanfattande ämnesområde som ska förklara hur ett gott hälsotillstånd övergår till det så kallade sjukdomstillståndet. Detta nya område har han döpt till somatisk ekologi.

Om Erik Enby har rätt i sina slutsatser, kan ett nytt sjukdomsbegrepp, vilket gör gällande att sjukdomar ofta har samband med okänd mikrobiologisk växt, komma att ändra det medicinska synsättet. Mycket inom skolmedicinen i dag måste i så fall omprövas. Hur ska vi till exempel då ställa oss till blodtransfusioner?

Starka krafter har dock genom åren ständigt motarbetat Erik Enby och hans forskning, och det till den grad att han har förlorat sin läkarlegitimation.

I denna självbiografiska bok, som dessutom innehåller ett stort antal vetenskapliga artiklar skrivna av författaren, berättar en modig och envis läkare om sin livsresa och upptäcktsfärd, och även om den bitvis har varit mycket svår, har han aldrig tappat sin optimistiska livsyn eller sin humor, vilka båda genomgår hela boken.

Anarchos
www.anarchos.se
utgivningsnr: 978-91-7611-121-2

¹⁵ Jag skrev en artikel om boken som ligger på min Boksida - http://www.piahellertz.com/Och_cancern_bar_a_forsvann.pdf